

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥΣ ήταν αντάρτης στον Εμφύλιο. Γρηγόρης Αρβανίτης ήταν το όνομά του, από ένα χωριό στη Σπερχειάδα, το Δίλοφο. Σαν πήγε να ψηφίσει στις πρώτες, ελεύθερες εκλογές το 1946, οι Σουρλαίοι (παραστρατιωτική ομάδα εξωφρενικά βίαιη ενάντια στους αγωνιστές/κομμουνιστές) περίμεναν δίπλα στην κάλπη, τον σημάδεψαν με το περίστροφο και του έδωσαν έναν σφραγισμένο φάκελο να ρίξει. Επιστρέφοντας, ο Γρηγόρης είπε στη γυναίκα του Πηνελόπη: «Από σήμερα δεν είμαι άνδρας». Και στα 37 του χρόνια, κατατάχθηκε στον ΕΛΑΣ και βγήκε στα βουνά. Έναν χρόνο αργότερα, τον σκότωσε ο εθνικός στρατός. Η μάνα Πηνελόπη ήταν ήδη φυλακή (έμεινε για πολλά χρόνια), οι γονείς του Γρηγόρη τον έθαψαν σε άγνωστη περιοχή, στα κρυφά, και σαν επέστρεψε η μάνα, η γιαγιά ήταν πια τυφλή και πολύ μεγάλη για να θυμηθεί πού είναι ο τάφος.

Αυτή είναι μία από τις ιστορίες που καθόρισε την οικογένεια του Γιώργου Αρβανίτη, του διάσημου διεθνώς διευθυντή φωτογραφίας (διηγείται πολλά στο βιβλίο του «Μια ζωή το φως», εκδ. Πατάκη), καθώς και τις μνήμες αλλά και τη στάση ζωής των παιδιών. Τέσσερα αδέρφια ήταν: ο Γιώργος, ο Θανάσης, η Κατερίνα και η Λί-

σα. Η Κατερίνα «έφυγε» από τη ζωή πριν από λίγους μήνες. Χθες, «έφυγε» και ο Θανάσης Αρβανίτης. Που, όπως και ο αδελφός του, είχε διακριθεί στον χώρο του κινηματογράφου ως ηχοηλεκτρονικός και τεχνικός ήχου, «συμβάλλοντας στην αισθητική ποιότητα της ελληνικής ταινίας και στη διεθνή ακτινοβολία της», όπως πολύ σωστά λέει στη συλλυπητήρια ανακοίνωσή του το ΕΚΚΟΜΕΔ. Ανέδειξε με την τέχνη και την τεχνική του σημαντικές ταινίες και συνεργάστηκε με πολλούς σκηνοθέτες: από τον Θανάση Βέγγο, τον Σταύρο Τσιώλη, τον Βασίλη Βαφέα, τον Νίκο Νικολαΐδη έως τον Θόδωρο Αγγελόπουλο, τον Κώστα Γαβρά, τον Παντελή Βούλγαρη, τον Νίκο Κούνδουρο κ.ά. (και νεότερους, όπως ο Τ. Μπουλμέτης και ο Ρ. Χαραλαμπίδης).

Πολλά μπορούμε να πούμε για τον θαυμάσιο αυτό άνθρωπο και σπουδαίο στη δουλειά του Θανάση Αρβανίτη. Προσώρας, θα πούμε μόνο αυτό που έλεγε η μητέρα τους, σαν τη ρωτούσαν οι συγχωριανοί της τι δουλειά κάνουν τα αγόρια της: «Ο Θανάσης περνάει ήχους μέσα από καλώδια», έλεγε, «και ο Γιώργος δουλεύει με μια μεγάλη μηχανή - όκι αυτή με το μαϊνίκι (σ.σ. που φορούσαν τότε οι παλιοί φωτογράφοι)». Ναι. Αυτά ήταν τα παιδιά της.

Για τον Θανάση Αρβανίτη

► Της **ΝΟΡΑΣ ΡΑΛΛΗ**